

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Cobzac Elena,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Stratan Igor în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Frunză Iustin xxxx, născut la xxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxxx, satul xx.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 03.06.2019– 15.08.2019;

instanța de apel: 10.09.2019 – 16.12.2019;

instanța de recurs: 11.03.2020-08.07.2020.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei (sediul Central) nr.1-181/2019 din 15 august 2019:

Frunză Iustin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.188 alin.2 lit. d) și e) Codul penal și art.222¹ alin.(1) Cod penal, și cu aplicarea art.70 alin.(3¹) din Codul penal, i-a fost stabilită acestuia pedeapsă, după cum urmează:

- în temeiul art. 188 alin.(2) lit. d) și e) din Codul penal, pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 6 (șase) ani și 8 (opt) luni;

- în temeiul art. 222¹ alin. (1) din Codul penal, pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 6 (șase) luni.

Potrivit prevederilor art.84 alin.(1) din Codul penal, pentru concurs real de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor sub formă de închisoare, i-a fost stabilit lui Frunză Iustin, pedeapsa definitivă, sub formă de închisoare, pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.85 alin.(1) din Codul penal, prin cumul de sentințe, s-a adăugat parțial, la pedeapsa aplicată inculpatului Frunză Iustin, prin prezenta sentință, partea neexecutată a pedepsei, stabilite prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 27.12.2018, și i-a fost stabilit lui

Frunză Iustin, pedeapsa definitivă, sub formă de închisoare, pe un termen de 8 (opt) ani, cu executarea acesteia, în penitenciar de tip semiînchis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

A fost încasat de la Frunză Iustin în beneficiul părții vătămate Curchi Gheorghe, suma de 7 000 (șapte mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Solicitarea părții vătămate Curchi Gheorghe privind încasarea prejudiciului material de la Frunză Iustin, s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului material, să decidă instanța civilă.

A fost încasat de la Frunză Iustin, în beneficiul bugetului de stat, suma de 320 (trei sute douăzeci) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că:

Frunză Iustin, la 25 februarie 2019, în intervalul de timp cuprins între orele 22.30 - 00.00, ora concretă nefiind stabilită de organul de urmărire penală, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, având scopul de a se răzbuna pe Curchi Gheorghe, din satul Suhuluceni, raionul Telenești, a pătruns în gospodăria acestuia, de unde luând un topor a intrat în grajdul în care Curchi Gheorghe ținea animalele și anume două bovine în vârstă de un an și 5 luni și respectiv 2 luni, față de care manifestând cruzime prin aplicarea de multiple lovituri cu toporul în regiunea capului și provocare de suferințe intense și prelungite le-a ucis, cauzând în consecință victimei un prejudiciu material.

Tot el, la 25 februarie 2019, în intervalul de timp cuprins între orele 22.30 - 00.00, ora concretă nefiind stabilită de organul de urmărire penală, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, având scopul de a însuși bunurile altei persoane, după ce a pătruns în gospodăria lui Curchi Gheorghe, din satul Suhuluceni, raionul Telenești, unde cu un topor a ucis două bovine, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a deteriorat contorul de lumină și a deconectat lumina, apoi stricând sticla de la geamul ușii de la intrare a scos cârligul de la ea și a intrat în locuință, unde a atacat victima Curchi Gheorghe, cerându-i bani și în același timp aplicând violența fizică periculoasă pentru viață în privința acestuia exprimată prin aplicarea mai multor lovituri cu coada toporului peste față, cap și corp, ca rezultat cauzându-i victimei vătămări corporale medii, sub formă de plăgi contuze pe față, 3 cap, brațul și mâna stângă, echimoze peri orbitale bilateral, fractura osului radial stâng în 1/3 distală.

Prin acțiunile sale Frunză Iustin a comis infracțiunile prevăzute de art.188 alin.2 lit. d), e) din Codul penal, tâlhăria adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșit cu pătrundere în

locuință și cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă și art.222¹ alin.1 Codul penal, după indicii calificativi, cruzimea față de animale, adică tratarea cu cruzime sau torturarea animalelor, care a cauzat moartea acestora.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- partea vătămată Curchi Gheorghe, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea ce ține de latura civilă, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță prin care să fie încasat din contul inculpatului a prejudiciului material în sumă de 15000 lei.

- avocatul Stratan Igor, în numele inculpatului Frunză Iustin, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță prin care să fie emisă sentința de achitare din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

3.1 În motivare partea vătămată Curchi Gheorghe a indicat că:

- Frunză Iustin i-a ucis două bovine, prețul de piață al cărora a fost estimate conform certificatului prezentat la materialele cauzei penale în sumă de 9 000 lei, la fel a prezentat la materialele cauzei penale un certificat privind costul serviciilor stomatologice în valoare de 6 (șase) mii lei. În baza acestor acte, care confirmă în mod cert prejudicial suportat, instanța de fond trebuia în mod obligatoriu să încaseze această valoare a prejudiciului cauzat.

3.2 În motivare avocatul Stratan Igor, în numele inculpatului Frunză Iustin a indicat că:

- analizând declarațiile martorilor acuzării, se adeverește faptul că nici o persoană din cele audiate n-a declarat că, a fost martor ocular la comiterea infracțiunii imputate inculpatului, referindu-se doar la niște evenimente din viața inculpatului care nici nu s-au adevărit în ședința de judecată;

- nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul cercetării judecătorești acuzatorul de stat nu a adus probe ce ar confirma prezența elementelor ce sânt caracteristice pentru un act tâlhăresc și cruzime față de animale, dat fiind că în actul de învinuire partea acuzării nu a specificat prin ce s-a exprimat intenția pe care ar fi manifestat-o, care este motivul comiterii infracțiunii imputate, scopul urmărit, se impune concluzia certă că inculpatul Frunză Iustin urmează a fi achitat din motiv că fapta nu a fost săvârșită de el, devreme ce o asemenea expunere de circumstanțe și cercetare a probelor din dosar, nu poate fi reținută versiunea acuzatorului de stat privind comiterea unui act tâlhăresc și cruzime față de animale de către inculpat, atunci când sunt prezente doar urmările prevăzute de norma

vizată, iar vinovăția inculpatului rămâne a fi una echivocă, lăsată la discreția aprecierilor subiective și unilaterale ale organului de urmărire penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2019, a fost respinse ca nefondate apelul părții vătămate Curchi Gheorghe și apelul avocatului Stratan Igor, în numele inculpatului Frunză Iustin și menține sentința Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 15 august 2019, fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel analizând declarațiile părții vătămate Curchi Gheorghe, a martorului Sprînceană Vasile, procesele-verbale de cercetare la fața locului din 26.02.2019, raportului de expertiză medico-legală nr.201938D0075 din data de 22.03.2019, procesul-verbal de examinare a obiectelor din 27 februarie 2019, procesului-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 01.03.2019, și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Frunză Iustin în comiterea infracțiunile imputate.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că Frunză Iustin a comis infracțiunile imputate lui, și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art.188 alin.2 lit. d), e) Codul penal, tâlhăria adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșit cu pătrundere în locuință și cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă și art. 222¹ alin.1 din Codul penal, după indicii calificativi, cruzimea față de animale, adică tratarea cu cruzime sau torturarea animalelor, care a cauzat moartea acestora.

Cât ține de solicitarea avocatului privind achitarea inculpatului, Colegiul Penal consideră că, nu poate fi admisă întrucât probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată indică direct și incontestabil că, "...*(sa făcut descrierea faptei)*".(pct. 14 din decizie)

Instanța de apel a constatat că declarațiile părții vătămate sunt determinative în vederea stabilirii vinovăției inculpatului. În cazul dat, nu au fost relevate careva circumstanțe pentru a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor părții vătămate. Totodată, declarațiile părții vătămate sunt în coroborare cu celelalte probe prezentate de către partea acuzării.

A menționat instanța de apel, faptul că inculpatul a depus declarații la fața 8 locului cu comunicarea detaliilor care puteau fi cunoscute doar făptuitorului. Deși, susține că a fost maltratată nu a formulat cereri în acest sens nici la etapa urmăririi penal, nici la etapa cercetării judecătorești, ceea ce indică la neveridicitatea versiunii de maltratare.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă a ținut cont de gravitatea infracțiunilor comise, care se atribuie la categoria celor ușoare și grave, de motivul acesteia, de prezența circumstanței atenuante, de faptul că condamnatul anterior a fost tras la răspundere pentru comiterea unei infracțiuni similare, s-a eschivat de a se prezenta în instanța de judecată, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia, nu este încadrat în câmpul muncii și nu are venit permanent și propriu. Pedeapsa numită inculpatului este una echitabilă, fiind numită cu respectarea strictă a prevederilor legislației în vigoare și careva temei de a interveni în sentință, inclusiv, din oficiu lipsește.

Instanța de apel a constatat că prima instanță întemeiat a reținut divergențe în privința cuantumului prejudiciului material pretins, fapt ce făcut imposibil de a stabili cuantumul concret cauzat părții vătămate, din care motiva instanța de fond întemeiat a admis în principiu acțiunea civilă, în partea încasării prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar, de către avocatul Stratan Igor în numele inculpatului prin care invocând ca temei de casarea a deciziei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei în privința cu trimiterea cauzei la rejudecare.

5.1 În motivarea cererii de recurs avocatul a indicat că:

- atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești probe pertinente, concludente și utile în probarea învinuirii aduse inculpatului Frunză Iustin nu au fost administrate iar învinuirea adusă inculpatului este eronată bazată doar pe presupuneri, iar acuzatorul de stat nu a prezentat probe concludente în sensul existenței unui raport de cauzalitate direct între acțiunea făptuitorului și consecințele survenite pentru partea vătămată;

- nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul cercetării judecătorești acuzatorul de stat nu a adus probe ce ar confirma prezența elementelor ce sânt caracteristice pentru un act tâlhăresc și cruzimea față de animale, dat fiind că în actul de învinuire partea acuzării nu a specificat prin ce s-a exprimat intenția pe care ar fi manifestat-o, care este motivul comiterii infracțiunii imputate, scopul urmărit, se impune concluzia certă că inculpatul Frunză Iustin urmează a fi achitat din motiv că fapta nu a fost săvârșită de el, devreme ce o asemenea expunere de circumstanțe și cercetare a probelor din dosar, nu poate fi reținută versiunea acuzatorului

de stat privind comiterea unui act tâlhăresc și cruzime față de animale de către inculpat, atunci când sunt prezente doar urmările prevăzute de norma vizată, iar vinovăția inculpatului rămâne a fi una echivocă, lăsată la discreția aprecierilor subiective și unilaterale ale organului de urmărire penală;

- instanța de judecată s-a limitat la transcrierea declarațiilor martorilor iar per ansamblu în calitate de probe în probarea învinuirii imputate inculpatului, care de fapt au fost copiate de instanța de apel care a comis aceleași erori de drept făcând trimitere la art. 414 alin. (1), (2), (5) și (6), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală;

- instanța de apel s-a expus într-un mod pur formal și superficial asupra probelor, ele rămânând fără analiza și aprecierea cuvenită, fapt ce nu poate fi tolerat de către instanța de recurs.

- ambele instanțe nu au judecat cauza, nu a judecat apelul declarat împotriva sentinței instanței de fond referitor la învinuirea adusă inculpatului în baza art.188 alin.(2) lit. d),e) și art.222¹ alin.(1) Cod penal în condițiile legii, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel nu a dat o apreciere justă a erorilor comise de instanța de fond, a interpretat eronat legea iar în consecință a adoptat o hotărâre motivată superficial, care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit recursului declarat Colegiul penal atestă, că avocatul inculpatului critică decizia, prin prisma pct. 6), 8) și 10 alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul penal raportând temeiul invocat de recurent cu motivarea deciziei instanței de apel consideră că, în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, deci, erori care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, decizia atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu a admis nici o eroare care să afecteze soluția instanței, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, mai mult se constată că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Analizând conținutul deciziei atacate, Colegiul penal constată prezența unei ample motivări din partea instanței de apel a concluziilor privind prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședinței instanței de fond și apel.

În baza celor constate, elucidându-le în hotărârea emisă, Curtea de Apel justificat s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului în comiterea faptelor imputate, s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt motivându-și concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Colegiul penal respinge ca nefondate argumentele apărării precum că *„faptul vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate nu a fost dovedită nu a fost dovedit prin probe pertinente, concludente, utile și veridice”* or, acestea au fost combătute prin cumulul de probe cercetat în cadrul instanței de fond, verificate în apel, fiind constatat cu certitudine că inculpatul Frunză Iustin a comis infracțiunile prevăzute de art.188 alin.2 lit. d), e) din Codul penal, tâlhăria adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșit cu pătrundere în locuință și cu

aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă și art.222¹ alin.1 Codul penal, după indicii calificativi, cruzimea față de animale, adică tratarea cu cruzime sau torturarea animalelor, care a cauzat moartea acestora.

În acest context, Curtea de apel a cercetat și analizat declarațiile părții vătămate Curchi Gheorghe, declarațiile martorului Sprînceană Vasile, conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 26.02.2019, ora 00.30- 00.55 și foto tabelul anexă, conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 26.02.2019, ora 08.00- 08.35 și foto tabelul anexă, conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 26.02.2019, ora 09.30 și foto tabelul anexă, conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 26.02.2019, ora 10.00-00.19 și foto tabelul anexă, conținutul procesului-verbal de examinare a obiectelor din 27.02.2019 și foto tabelul anexă, conținutul procesului-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 01.03.2019 și foto tabelul anexă or, instanța de apel întemeiat a ajuns la concluzia că prezența cumulului de probe cercetate prin prisma art. 101 Cod procedură penală și anume declarațiile părții vătămate care confirmă contrariul că anume inculpatul a comis infracțiunile încriminate.

Totodată, instanța de recurs ordinar, constată că presupusa eroare prevăzută la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul o consideră neîntemeiată.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Astfel, instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel, decizia conține analiza în coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptei este corectă și corespunde situației de fapt reținute, instanța corect ajungând la concluzia de menținere a sentinței atacate.

Motivele precum că, instanța de apel a dat o apreciere greșită a probelor, prin stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora prin ce a creat o eroare gravă de fapt, Colegiul le consideră drept lipsite de temei, or, prin prisma ansamblului de probe pertinente, concludente, veridice, utile, legal administrate de către prima instanță, cercetate și verificate de instanța de apel, instanța de apel a constatat că a fost demonstrată cert vinovăția inculpatului, Frunză Iustin, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) și art. 222¹ alin. (1) Cod penal Cod Penal.

În ce privește argumentul care reprezintă eroarea de drept prevăzută la pct.10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, analizat în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare. Astfel, instanța de recurs ordinar susține că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale, este în concordanță cu prevederile art. 61, 75 Cod penal.

Colegiul penal menționează că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei instanțele de fond au avut în vedere criteriile pedepsei penale cum este : - gradul de pericol social al faptei săvârșite; - persoana infractorului; - împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală.

Analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, care este bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar vinovăția inculpatului fiind stabilită indubitabil cu respectarea normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, iar pedeapsa stabilită inculpatului 18 fiind aplicată de către instanța de apel în conformitate cu legea și în limitele acesteia.

Referitor la temeiul de recurs invocat de partea apărării prin prisma pct. 8) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide că, raportând respectiva normă la situația în cauză, acest temei nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Generalizând cele expuse mai sus și constatând, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de

instanța de apel în privința inculpatului Frunză Iustin de către instanța de recurs nu este identificată vreo eroare gravă de drept, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiului de casare invocat și prevăzute de pct. 6, 8) și 12) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Stratan Igor în numele inculpatului ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Stratan Igor în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Frunză Iustin xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 31 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Cobzac Elena